

Recensie Trouw ★★★★★ Met de beste bedoelingen

Thijs van de Meeberg laveert tussen z'n PVV-minnende Brabantse oud-klasgenoten en stadse vega-‘cultuurvrienden’

Hoe houd je je als conflictvermijdend persoon staande in een wereld vol strijd? Dat is de centrale vraag in *Met de beste bedoelingen*, het vierde soloprogramma van cabaretier Thijs van de Meeberg. Een handicap voor Van de Meeberg (35) is daarbij dat hij vrienden heeft aan beide zijden van de welbekende kloof tussen stad en platteland. Zo wordt hij ook zelf voortdurend heen en weer geslingerd tussen zijn PVV-minnende Brabantse jeugdvrienden en zijn vegetarische ‘cultuurvrienden’ uit de Randstad.

Van de Meeberg speelt de tegenstellingen tussen deze twee werelden lekker vet uit en krijgt zo de lachers gemakkelijk op zijn hand. De setting die hij kiest is die van zijn eigen verjaardagsfeest, waarop hij voor het eerst al zijn vrienden en familie tegelijk uitnodigt. Bedoeld als verzoenend tegenwicht tegen alle oorlogsellende die nu gaande is, dreigt dit feestje uiteraard ook zelf al snel uit te monden in een slagveld. Dit ondanks paniekerige pogingen van de cabaretier om oplaaiende discussies over de wolf en wel of niet vaccineren in de kiem te smoren.

Het thema van de maatschappelijke polarisatie dat Van de Meeberg zo aansnijdt, is de laatste tijd al veelvuldig besproken in de media. Wat de cabaretier hierover te

zeggen heeft, is niet per se bijster vernieuwend. Toch voelt dat geen moment als een bezwaar.

Eigen worsteling met spanning en conflicten

Dat komt in de eerste plaats doordat Van de Meeberg het persoonlijk houdt. Uiteindelijk gaat dit programma vooral over zijn eigen worsteling met spanning en conflicten, en zijn verlangen om met de wereld te versmelten. Dat verlangen wordt onder meer invoelbaar gemaakt in een zowel grappige als ontroerende scène waarin de cabaretier een vredeswake bezoekt, in de hoop die versmelting te vinden. Wat natuurlijk mislukt.

Van de Meeberg heeft bovendien een sterke podiumpersoonlijkheid. Zijn wat stuntelige voorkomen maakt hem erg innemend. Hij reageert steeds snel en gevat op reacties uit de zaal en weet zo goed contact te maken. Het archetype van de lompe Brabander zet hij met veel sjeu neer, al neigt dit soms wel een beetje naar effectbejag.

Bovenal zit *Met de beste bedoelingen* dramaturgisch goed in elkaar. Mede dankzij de strakke regie van Titus Tiel Groenestege zijn de schakels steeds helder en klikken de verschillende verhaallijnen mooi in elkaar. Het doeltreffende decor van Lidwien van Kempen, bestaande uit twee haaks op elkaar geplaatste deuropeningen, maakt het geheel helemaal af.